

NOTA LOKALE HEFFINGEN

2021 - 2024

Zaaknummer 2408941

22 September 2020

Behorende bij raadsbesluit van 5 november 2020 (RB 20-45)

1. Inleiding

In de financiële verordening van de gemeente Soest is vastgelegd dat eens in de vier jaar een nota lokale heffingen aan de raad wordt aangeboden. Om deze reden is deze nota opgesteld.

Deze nota biedt een doorkijk voor de huidige geldende belastingverordeningen. Ook is in beeld gebracht welke andere belastingmogelijkheden er zijn.

Jaarlijks worden de belastingverordeningen door de raad vastgesteld. In deze belastingverordeningen zijn de tarieven opgenomen.

In de paragraaf lokale heffingen zoals die is opgenomen in de begroting staat ook een overzicht van de belastingtarieven vermeld.

Conclusie ten aanzien van het huidige belastingstelsel

Gelet op het huidige belastingstelsel van de gemeente Soest bestaat er op korte termijn geen aanleiding om dit uit te breiden of te wijzigen.

Voor het komende belastingjaar 2021 wordt in principe uitgegaan van dezelfde gehanteerde belastingen als die op dit moment worden gehanteerd. Wijzigingen in soorten heffingen dan wel uitbreiding van belastingsoorten worden vooralsnog niet voorzien.

Hierbij passen twee kanttekeningen. In de eerste plaats wordt de roep om het lokale belastinggebied te verruimen sterker. In het rapport *Bouwstenen voor een beter belastingstelsel* van de werkgroep Herziening gemeentelijk belastinggebied wordt een aantal reële mogelijkheden geschetst om tot een verruiming van 4 tot 6 miljard euro te komen. Het rapport is op 18 mei aan de Tweede Kamer aangeboden.

Een tweede kanttekening betreft ons eigen beleid. In de bestuurlijke inleiding bij de begroting stellen we dat we als raad en college er niet aan ontkomen om na te denken over meer principiële vragen als: tegen welke (collectieve dan wel individuele) prijs willen we gemeentelijke voorzieningen overeind houden? In dit kader kan op termijn ook een heroverweging van het huidige gemeentelijke belastingstelsel op zijn plaats zijn.

2. Huidig belastingstelsel gemeente Soest

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke gemeentelijke belastingen bij de gemeente Soest zijn ingevoerd.

2.1 Onroerendezaakbelastingen

De OZB is de belangrijkste belasting voor de gemeente Soest. De opbrengsten vloeien in de algemene middelen. De OZB bestaat uit twee soorten belastingen, de eigenarenbelasting voor woningen en niet-woningen en de gebruikersbelasting voor niet-woningen. De tarieven worden uitgedrukt in een percentage. Om de belastingschuld te bepalen wordt een percentage van de WOZ-waarde genomen. De WOZ-waarde staat vermeld op het gecombineerd aanslagbiljet voor de gemeentelijke belastingen. De waarde van de onroerende zaken wordt elk jaar vastgesteld, waarbij als waardepeildatum 1 januari (t-1) wordt gehanteerd.

Er geldt een tarief voor de eigenaar van een woning, de eigenaar van een niet-woning en de gebruiker van een niet-woning.

2.2 Hondenbelasting

De hondenbelasting heeft van oorsprong een regulerend karakter in het kader van de bestrijding van hondsdelict, daarnaast was dit de voorloper van de wegenbelasting voor gebruikers van hondenkarren. Tegenwoordig heeft de hondenbelasting in de eerste plaats het karakter van een algemene belasting, zo ook bij de gemeente Soest.

De hondenbelasting wordt geheven voor het houden van een hond binnen de gemeente. Honden in kennels, geregistreerd bij de Raad van beheer op kynologisch gebied in Nederland, komen in aanmerking voor het kenneltarief. In de Verordening hondenbelasting van de gemeente Soest, zijn verschillende vrijstellingen opgenomen, onder andere voor de blindengeleidehond en honden die dienen als hulphond voor mensen met een lichamelijke beperking.

Er geldt een tarief voor een hond en een tarief voor elke volgende hond, evenals een kenneltarief.

2.3. Convenant logiesverstrekkers

De gemeente Soest heeft op 26 januari 2018 opnieuw een convenant gesloten met de Stichting Logiesverschaffers Soest (lees: de SLVS). Op basis van dit convenant ontvangt de gemeente Soest een toeristenbijdrage. Het convenant is ingegaan in 2018 en heeft een looptijd tot 2022.

Via de SLVS ontvangt de gemeente Soest jaarlijks de toeristenbijdrage van alle logiesverschaffers binnen de gemeente, zoals hotels, bungalowparken en campings. Deze bijdrage is gebaseerd op het aantal toeristische overnachtingen. Het aantal overnachtingen wordt gebaseerd op de landelijke ontwikkeling van het aantal overnachtingen in logiesaccommodaties zoals verzameld door het CBS. Onderdeel van het convenant is dat de gemeente Soest de toeristenbelasting niet zal invoeren.

Dit convenant valt niet onder de werking van het belastingrecht, maar onder het privaatrecht. Met dit convenant besparen deze ondernemers en de gemeente administratieve lasten.

2.4 Rioolheffing

De rioolheffing is een bestemmingsbelasting. Met de rioolheffing worden de kosten voor het rioolbeheer verhaald bij de groep van belastingplichtigen die profijt heeft van het gemeentelijk beheer van afval-, hemel- en grondwater. Met het van kracht worden van de Wet verankering en bekostiging gemeentelijke watertaken, is de gemeente verantwoordelijk voor het beheer van het stedelijk afval-, hemel- en grondwater.

In de Wet milieubeheer is verder voorgeschreven dat de gemeente de wijze van uitvoering van deze taak vastlegt in een Gemeentelijk Rioleringsplan; het GRP. Sinds de invoering van de Wet verankering en bekostiging gemeentelijke watertaken, wordt dit plan ook wel aangeduid als het Verbreed Rioleringsplan of zoals in Soest het Gemeentelijk Water- en Rioleringsplan (het GWRP).

De rioolheffing wordt in de gemeente Soest geheven van de gebruiker van een perceel.

Er is sprake van een vast tarief per perceel, ook wel vastrecht genoemd. In het geval er meer dan 500 m³ water naar het perceel is toegevoerd of daar is opgepompt, betaalt de gebruiker een tarief per 500 m³ of deel daarvan.

Er zijn binnen de gemeente Soest percelen waarbij geen water wordt betrokken van het waterleidingbedrijf of waar geen water wordt opgepompt. Deze percelen hebben profijt van de inspanning op het gebied van het beheer van hemel- en grondwater.

Voor deze percelen gelden vaste bedragen, per perceel volgens onderstaand overzicht:

- a. Onbebouwde percelen (terreinen) met een oppervlakte tot en met 100 m²
- b. Onbebouwde percelen (terreinen) met een oppervlakte boven de 100 m²
- c. Bebouwde percelen met een bebouwde vloeroppervlakte tot en met 25 m²
- d. Bebouwde percelen met een bebouwde vloeroppervlakte boven de 25 m²

2.5 Afvalstoffenheffing

Een gemeente heeft de wettelijke verplichting om huishoudelijk afval in te zamelen, bij elk perceel waar deze afvalstoffen kunnen ontstaan. De gemeente Soest komt deze wettelijke verplichting na.

De afvalstoffenheffing wordt geheven voor die percelen waarvoor de gemeente deze verplichting nakomt. De wet wijst de gebruiker van een dergelijk perceel aan als de belastingplichtige. De afvalstoffenheffing is een bestemmingsbelasting.

De gemeente Soest hanteert tarieven voor een éénpersoons huishouden en een meerpersoonshuishouden en daarnaast worden tarieven gehanteerd voor een extra container restafval en GFT container.

2.6 Lijkbezorgingsrechten

Deze rechten worden geheven voor het gebruik van de begraafplaatsen en voor diensten die de gemeente verleent in verband met de begraafplaatsen.

2.7 Marktgelden

Marktgelden worden geheven voor het gebruik van een standplaats tijdens de weekmarkten in Soest en Soesterberg. De Marktgeldverordening is vastgesteld in lijn met de Marktverordening en het Marktreglement.

2.8 Standplaatsgelden

Standplaatsgelden worden geheven voor het innemen van een standplaats. Deze standplaatsen zijn door de gemeente Soest als verkoopplaats aangewezen en zijn in ieder geval niet gelegen voor de winkel van belanghebbende. Dit betreffen niet de standplaatsen, zoals bedoeld in de Verordening marktgeld. Als belastingplichtige voor het standplaatsgeld wordt aangemerkt de houder van een vergunning voor het innemen van een standplaats.

2.9 Leges

Ook de leges behoren tot de rechten. Zij worden geheven voor allerlei door de gemeente verleende diensten, zoals voor de afgifte van paspoorten en het in behandeling nemen van vergunningen. De geheven bedragen variëren.

Zoals bij de meeste gemeenten kent de tarieventabel van de legesverordening van de gemeente Soest de volgende titels:

- Titel 1, algemene dienstverlening (o.m. burgerlijke stand, paspoort, rijbewijzen):
- Titel 2, Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving/omgevingsvergunning;
- Titel 3, Dienstverlening vallend onder Europese dienstenrichtlijn (o.m. horeca, evenementen).

Binnen elke titel vallen weer een groot aantal hoofdstukken.

2.10 Riolaansluitrecht

Op 7 november 2019 heeft de gemeenteraad de Verordening Riolaansluitrecht 2020 vastgesteld.

Met dit recht worden de kosten verhaald voor het aansluiten van een perceel op de gemeentelijke riolering. In het kader van deze verordening wordt een perceel aangeduid als een (on-) roerende woning én een onroerende niet-woning. Als belastingplichtige is de eigenaar van het perceel aangewezen. Een perceel wordt aangesloten doordat een buisleiding wordt aangelegd tot aan de grens van het perceel.

3. OVERIGE GEMEENTELIJKE BELASTINGEN

Bij gemeentelijke belastingen worden vier soorten onderscheiden :

- De algemene belasting;
- De bestemmingsbelasting;
- De regulerende belasting;
- Het recht (ook wel retributie genoemd).

In bijlage 1 zijn de verschillende begrippen nader uitgewerkt.

3.1 Vooraf

Voor gemeentelijke belastingen is er in Nederland sprake van een gesloten belastingstelsel. Dat wil zeggen dat gemeenten alléén belastingen mogen invoeren die staan opgenomen in de Gemeentewet of in een bijzondere wet. Er is sprake van drie bijzondere wetten:

- Wet milieubeheer, voor de afvalstoffenheffing;
- Wet op de bedrijveninvesteringszones, voor de BIZ-bijdrage;
- Paspoortwet, voor leges voor de nationale identiteitskaart en het paspoort.

Andere voorschriften zijn dat het bedrag van een gemeentelijke heffing niet afhankelijk mag worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen. Ook is het bij rechten verboden om winst te maken. Dit geldt ook voor de rioolheffing en de afvalstoffenheffing.

3.2 ROERENDE WOON- EN BEDRIJFSRUIMTENBELASTINGEN

Dit is de roerende versie van de OZB. Gelet op jurisprudentie rondom het begrip onroerend, kunnen alleen woon- en bedrijfsboten in deze belasting worden betrokken. Voorwaarde is wel dat deze boten duurzaam ter plaatse moeten zijn. Woonwagens vallen bijvoorbeeld onder de OZB.

Voor gemeenten met veel woonboten, levert deze belasting een belangrijke bijdrage aan de algemene middelen. Ook wordt deze ingevoerd vanuit de solidariteitsgedachte, zodat deze groep bijdraagt aan de algemene middelen waaruit de gemeente voorzieningen realiseert.

3.3 BAATBELASTING

Deze belasting kan worden geheven van de eigenaar van een onroerende zaak in het geval de onroerende zaak baat heeft bij het door de gemeente realiseren van bepaalde voorzieningen.

Door verschillende ontwikkelingen is deze belasting in onbruik geraakt.

Deze heffing werd ingezet door gemeenten die in de dorps- of stadskern een voetgangersdomein aanlegden. Initiatieven op dit gebied doen zich nog maar zelden voor. Oorzaak hiervan was dat verschillende gemeenten de baatbelasting hebben ingezet voor de aanleg van nieuwe bestrating in het reeds bestaande voetgangersgebied. Dit is door de Hoge Raad als onderhoud aangemerkt, waarop deze verordeningen onverbindend zijn verklaard en de dekking voor deze kosten wegviel.

Ook diende deze belasting als vangnetbepaling in het geval bijvoorbeeld een projectontwikkelaar niet meewerkte aan het kostenverhaal van door de gemeente aangelegde voorzieningen bij bouwgrond ontwikkeling. Door de invoering van de Grondexploitatiewet in 2008, is de inzet van baatbelasting in grondexploitatietoepassingen niet meer mogelijk.

Vooralsnog blijft de baatbelasting toepasbaar voor:

- De eerste aanleg van riolering in het buitengebied en;
- De aanleg van voorzieningen gericht op verbeteringen van de openbare ruimte.

Gelet op de geringe bruikbaarheid van de baatbelasting zijn gemeenten de reclamebelasting gaan inzetten als bestemmingsheffing. Daarnaast heeft de wetgever de BIZ-bijdrage ingevoerd.

3.4 RECLAMEBELASTING

Voor openbare aankondigingen zichtbaar vanaf de openbare weg kan deze belasting worden geheven.

Deze belasting was heel lang niet populair vanwege de hoge perceptiekosten. In de vakliteratuur werden als ervaringsgegeven deze kosten gesteld op vijftig percent van de gerealiseerde opbrengst. Deze kosten liggen zo hoog omdat de aanwezigheid van de openbare aankondigingen "in het veld" vastgesteld moet worden. Bij gemeenten bestaat meestal géén registratie van de aanwezige openbare aankondigingen.

Als hiervoor beschreven werd deze belasting recentelijk meer ingevoerd en dan als alternatief voor de baatbelasting. Voor het financieren van de (verbetering) van bepaalde gemeentelijke voorzieningen. Maar ook voor de dekking van meer "zachte" voorzieningen, zoals bijvoorbeeld centrummanagement. Initiatieven voor het op deze wijze instellen van de reclamebelasting kwamen niet alleen van gemeenten maar ook op verzoek van ondernemersverenigingen. Door deze belasting alleen te verhalen bij de groep die profijt heeft van de voorzieningen is de reclamebelasting ingezet als bestemmingsbelasting. In de Gemeentewet is deze toepassing niet uitgesloten, zodat deze initiatieven ook de toets van de rechter hebben kunnen doorstaan.

De meest praktische methode is om eerst een reclamebeleid in te voeren en op basis daarvan het voeren van reclames vergunningplichtig te maken. Met de vergunning kan vervolgens de belastingplichtige en de maatstaf van heffing worden vastgesteld.

3.5 DE BIZ-BIJDRAGE

Sinds 2015 bestaat de Wet op de bedrijveninvesteringszones. Op basis van deze wet kan een bestemmingsbelasting worden ingevoerd, de BIZ-bijdrage.

Een bedrijveninvesteringszone is een afgebakend gebied, waarbinnen ondernemers gezamenlijk investeren in een aantrekkelijkere, veiligere bedrijfsomgeving en economische ontwikkeling. Bij voldoende draagvlak betalen alle ondernemers mee. Op verzoek van de stichting of vereniging die door de ondernemers is opgericht stelt de gemeenteraad deze belasting in. De gemeente heft deze belasting en keert de opbrengst (na aftrek van de perceptiekosten) uit aan de rechtspersoon. Deze rechtspersoon voert de activiteiten namens de ondernemers uit. De belasting kan geheven worden van de eigenaar en/of de gebruiker van het bedrijfspand.

Het investeren in de openbare ruimte zal altijd in overleg met de gemeente geschieden. Deze investeringen zijn voor de gemeente vaak kostenbesparend, immers de ondernemers komen op voor deze kosten.

Let wel er moet voldoende draagvlak voor de BIZ-bijdrage zijn. Het draagvlak wordt gemeten bij de toekomstige bijdrageplichtigen. Het draagvlak is voldoende indien ten minste vijftig percent van de bijdrageplichtigen deelneemt aan het referendum. Vervolgens dient ten minste twee derde van de deelnemers aan het referendum "voor" te stemmen.

3.6. TOERISTENBELASTING

De toeristenbelasting is een algemene belasting, de behoefte aan algemene belastingopbrengsten bepaalt de hoogte van het tarief. Gemeenten kiezen er ook voor om deze belasting in te zetten als bestemmingsbelasting. De opbrengst wordt dan ingezet voor de bekostiging van voorzieningen voor de toerist, zoals de subsidie aan de VVV en de aanleg van fietspaden.

Niet-ingezetenen die verblijf houden binnen een gemeente kunnen in de heffing van de toeristenbelasting worden betrokken. De belasting kan direct van de toerist worden geheven of van degene die gelegenheid tot verblijf biedt. Degene die gelegenheid tot verblijf biedt is bevoegd de toeristenbelasting te verhalen op de persoon die verblijf houdt. De term toeristenbelasting is misleidend, omdat alle niet-ingezetenen in de heffing moeten worden betrokken, bijvoorbeeld ook voor zakelijke overnachtingen.

3.7 FORENSENBELASTING

Deze belasting kan worden geheven van de natuurlijke persoon die bij de gemeente niet staat ingeschreven in de Basisregistratie Persoon en daar negentig dagen verblijf houdt of er negentig dagen een gemeubileerde woning beschikbaar houdt. De meeste gemeenten hanteren het beschikbaar houden van de woning als belastbaar feit.

De forensenbelasting kan naast de toeristenbelasting worden ingevoerd. Gemeenten die beide heffingen hebben ingevoerd, kiezen er echter meestal voor om de forensenbelasting niet te heffen in het geval men toeristenbelasting betaalt.

3.8 PARKEERBELASTING

De wetgever heeft deze belasting ingesteld voor het reguleren van het parkeren. De gemeente kan er voor kiezen om een belasting in te voeren voor het betaald parkeren en/of voor het met een vergunning parkeren.

Voor de wetgever was de belangrijkste reden om deze belasting in te voeren, het voor gemeenten mogelijk te maken om de kosten die zij maken voor het handhaven van betaald- en vergunning parkeren te dekken uit de kosten van de naheffingsaanslag.

Deze belasting is daarmee een regulerende belasting en nadrukkelijk geen belasting om inkomsten mee te verwerven.

3.9 PRECARIOBELASTING

Deze belasting kan ingevoerd worden voor het hebben van voorwerpen onder, op of boven gemeentegrond.

Ten tijde van de crisis hebben een groot aantal gemeenten de precariobelasting ingevoerd op kabels en leidingen. Als gevolg van een wetswijziging is het invoeren van de precariobelasting op kabels en leidingen niet meer mogelijk.

Een andere precariobelasting, is de precariobelasting op terrassen. Natuurlijk zijn er volop andere voorwerpen boven of op gemeentegrond die in de precariobelasting betrokken kunnen worden, zoals uithangborden, uitstallingen of bouwmaterialen.

3.10 VERMAKELIJKHEDENRETRIBUTIE

In het artikel in de Gemeentewet op basis waarvan rechten kunnen worden geheven, wordt ook aan gemeenten de mogelijkheid geboden om een vermakelijkhedenretributie in te voeren. Gemeenten kunnen daarmee de kosten verhalen van het gebruik van gemeentelijke voorzieningen en/of de kosten van bijzondere vormen van toezicht.

De kosten van algemene voorzieningen kunnen worden verhaald, bijvoorbeeld voor onderhoud van openbare ruimte, infrastructuur, algemene bewegwijzering en -verkeersregeling. Ook de kosten van bijzondere voorzieningen die voor de vermakelijkheid gerealiseerd zijn kunnen worden verhaald, bijvoorbeeld extra toezicht in het kader van de APV, inzet gemeentelijk personeel tijdens het evenement, extra aangelegde wegen en parkeerplaatsen etc. De gemeente hoeft de kosten van de voorzieningen niet exact te specificeren en de retributie hoeft niet maximaal kostendekkend te zijn. Deze belasting is vaak een opslag op het entreebewijs.

De vermakelijkhedenretributie wordt ingevoerd door gemeenten die (vaak één) grote vermakelijkheid binnen de grenzen hebben, zoals een pretpark. Ook gemeenten met een groot evenement voeren deze belasting in.

4. Kwijtscheldingsbeleid

Gemeenten hebben de mogelijkheid om natuurlijke personen met een geringe betalingscapaciteit kwijtschelding te verlenen. Sinds 1997 hebben de gemeenten beleidsruimte om voor het verlenen van kwijtschelding de normkosten van bestaan (de zogenoemde kwijtscheldingsnorm) maximaal te verruimen van 90% naar 100% van de bijstandsnorm. De Uitvoeringsregeling bij de Invorderingswet, bevat normen en voorwaarden voor het verlenen van kwijtschelding. Zo wordt getoetst of iemand een auto of een huis bezit. Als de betalingscapaciteit boven de kwijtscheldingsnorm uitgaat, wordt geen kwijtschelding verleend.

Voor de volgende belastingsoorten is bij de gemeente Soest kwijtschelding mogelijk:

- Afvalstoffenheffing;
- Rioolheffing.

De overige belastingen van de gemeente Soest zijn uitgesloten voor het verlenen van kwijtschelding. Dat is gebeurd omdat er sprake is van vermogen en dan is kwijtschelding niet mogelijk, zoals bij de OZB-eigenaar en bij het rioolaansluitrecht. Ook zijn belastingen uitgesloten omdat deze van niet-natuurlijke personen worden geheven, zoals het marktgeld, het standplaatsgeld en bepaalde leges. Andere belastingen zijn uitgesloten omdat de gemeente daarmee kosten verhaalt, zoals de leges op paspoorten en rijbewijzen, alsmede bij het lijkbezorgingsrecht.

In de verordeningen voor de afvalstoffenheffing en de rioolheffing zijn voor het verlenen van kwijtschelding de normkosten van bestaan (de zogenoemde kwijtscheldingsnorm) maximaal verruimd en wel naar 100% van de bijstandsnorm.

Gehanteerde begrippen

Algemene belastingen

De inkomsten uit algemene belastingen dragen bij aan de algemene middelen. De belastingbetaler ziet geen aanwijsbare tegenprestatie terug voor zijn belasting. De gemeente zet deze middelen in voor het complex aan gemeentelijke voorzieningen.

Bestemmingsbelasting

Vanuit de inkomsten uit belasting wordt bijgedragen aan de bekostiging van bepaalde voorzieningen en diensten. In deze belasting worden betrokken de groep van belastingplichtigen die profijt heeft van die voorzieningen en diensten. Voor de afvalstoffen- en de rioolheffing geldt dat deze bestemmingsbelastingen maximaal kostendekkend mogen zijn. Wordt van bijvoorbeeld de hondenbelasting een bestemmingsbelasting gemaakt, dan geldt de maximale kostendekkendheid niet.

Regulerende belasting

Een dergelijke belasting wordt ingezet om het gedrag te beïnvloeden. De parkeerbelasting heeft van de wetgever dit karakter gekregen.

Rechten

Ook wel retributies genoemd, zijn betalingen aan de gemeente voor geleverde diensten of voor het gebruik van gemeentelijke voorzieningen. Het recht betreft een individuele tegenprestatie, waarbij maximaal kostendekkend altijd het uitgangspunt is.

Belastingplicht

Met de term belastingplichtige, wordt het rechtssubject aangeduid waarvan de verschuldigde belasting kan worden geheven. Veelal worden in de verschillende belastingwetten natuurlijke personen en rechtspersonen als belastingplichtige aangewezen.

Belastbaar feit

De vraag "waarvoor moet de belasting worden betaald" is essentieel bij het vaststellen van het belastbare feit.

Heffingsmaatstaf

Op grond van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven. Een voorbeeld van een heffingsmaatstaf is het aantal kilo's en de frequentie van het aangeboden afval bij de afvalstoffenheffing.

Tarieven

Op grond van de artikelen 216 en 217 van de Gemeentewet is uitsluitend de Gemeenteraad bevoegd de hoogte van de tarieven van gemeentelijke belastingen (OZB, toeristenbelasting en hondenbelasting) vast te stellen.

Belastingschuld

In het proces aanslagregeling wordt de belastingschuld vastgesteld, door het tarief te combineren met heffingsmaatstaf.

Vrijstelling

Bij een vrijstelling doet het belastbaar feit zich voor, maar in de wet, in een regeling bij de wet of de belastingverordening is bepaald dat dit voorkomt dat de belastingplicht ontstaat. Ofwel er mag geen aanslag worden opgelegd. Een vrijstelling kan niet zomaar worden ingevoerd, deze moet wel te objectiveren zijn. Ook mag met een vrijstelling geen ongelijke situatie worden gecreëerd.